

MC Asociados S.L. és una de les principals consultories de Barcelona, i van ser la Consuelo Castilla i l'Elvira Massó, de quaranta-dos i quaranta-un anys respectivament, les qui el 1987 van endegar aquest negoci, que tramita milers de seleccions. També són propietàries d'una altra companyia, dins del mateix grup, que dona suport als temes de nòmina i recursos humans relacionats amb la firma.

Aquesta, però, no és una empresa de selecció de personal qualsevol: **"Volíem diferenciar-nos-en una mica. La nostra filosofia consisteix en no baixar la qualitat del nostre servei ni per un moment. Volem transmetre aquesta mentalitat a tot l'equip"**, un total de vint-i-tres persones que tracten bàsicament amb multinacionals, per cobrir llocs de treball de nivell alt i mitjà: **"Els nostres candidats solen ser gent que ja està treballant, persones molt qualificades, amb màsters, idiomes, etcètera. Els seus interessos van més enllà del sou o de les vacances."**

La preparació dels candidats amb qui contacten no és menor que la qualitat del servei que ofereixen aquestes dues empresàries, qualitat que s'ha consolidat al llarg dels anys: **"Tenim clients molt fidels, i molts que ens demanen gent per a diferents càrrecs durant tot l'any. D'altra banda, mai no hem tingut comercial. El nostre millor departament de màrqueting el constitueixen els clients, que ens recomanen a altres empresaris."**

I és que per a la Consuelo i l'Elvira el producte és el primer, **"després ja buscaràs els canals de comercialització que necessita"**. La seva filosofia, però, es basa també en altres premisses, com ara la de posar-se en el lloc del client: **"Sempre pensem el que nosaltres fariem si aquell treballador fos per a la nostra empresa."**

La importància de la psicologia en aquest tipus de negoci és, doncs, més que evident; de fet, tots els consultors de MC Asociados són psicòlegs **"amb mentalitat d'empresa"**. En qualsevol cas, hi ha una pauta bàsica sense la qual l'èxit de MC Asociados no seria tan rotund, la sinceritat: **"Som molt honestes amb el client, així que sempre que detectem algun inconvenient li ho comuniquem. Interessa fer-ho el millor possible perquè si funciona bé, aquell client tornarà."**

Es podria dir que aquesta honestetat ha marcat la vida de les nostres protagonistes, que sempre van tenir molt clar el que volien. A la Consuelo, des de petita ja li agradava de treballar per a ella mateixa: **"A disset anys, quan estudiava primer de psicologia, vaig convèncer el meu pare perquè em posés una botiga. Sempre vaig tenir molt clar que volia alguna cosa que fos meva."**

Aquest pare, en Cesáreo Castilla Delgado, que va ser qui li va facilitar a la seva filla el seu primer negoci, va marcar molt la Consuelo: **"Sempre deia que dels vint als trenta has de treballar molt per a un altre, dels trenta als quaranta per a tu mateixa i dels quaranta als cinquanta fer que la gent treballi per a tu."** L'Elvira també ho té molt clar: **"M'encanta ser lliure, no haver de dependre de ningú que et marqui com has de treballar."**

I amb aquesta idea al cap, les nostres protagonistes, que treballaven a la mateixa empresa, van fer realitat els seus somnis: **"Ens vam adonar que estàvem treballant per a una altra empresa amb una filosofia de cara a la feina que no era la nostra. Necessitàvem desenvolupar**

el nostre propi sistema." La llibertat que et proporciona el fet de ser el teu únic amo té, però, certes restriccions: **"Hi ha una responsabilitat molt forta. Quan tens una idea no és només teva, hi estàs embarcant molta gent."**

Efectivament, són moltes les obligacions que ha d'assumir un empresari, per exemple controlar el funcionament del procés de selecció d'un treballador: **"Nosaltres passem a l'empresari tota la informació sobre el candidat, incloent-hi les seves pretensions. És el client qui ens paga per facilitar-li aquest servei, i llavors, al final de tot el procés, el client negocia amb el treballador."**

És molt important tenir cura de totes les gestions, perquè **"un error en serveis és pitjor que un milió d'encerts. No et pots equivocar"**. La Consuelo i l'Elvira són molt conscients de les implicacions d'una feina amb les característiques de la seva i, en conseqüència, n'assumeixen els riscos i el compromís amb el client: **"Quan contractem una persona ens arrisquem fins el final."**

Les responsabilitats d'aquestes dones empresàries, d'altra banda, no s'emmarquen únicament en el context de la feina. La Consuelo fa tres anys que és vídua, i té dos fills de setze i catorze: **"Al principi va ser molt dur, compaginar feina i família, però jo sóc molt organitzada i els caps de setmana els reservo per als meus fills."** L'Elvira, per la seva part, no està casada ni té fills, però és de la mateixa opinió: **"Hi ha moltes coses que nosaltres hem de fer i els homes no, però cal arribar a tot."**

I és que, tal i com afirma la Consuelo, **"l'arquetipus de dona no el deixes mai, perquè quan no ets mare ets filla, o germana"**. Això no obstant, reconeixen que els temps han canviat: **"Ara la dona pot decidir si vol deixar la feina per dedicar-se a la família, mentre que abans no li quedava més alternativa."**

Les diferències existents entre l'home i la dona, en qualsevol cas, també afecten el món professional en què es mouen les nostres protagonistes: **"Una consultora ha de ser capaç de combinar moltes tasques alhora, i aquesta flexibilitat és potser més femenina. A la nostra pròpia empresa ens estan donant més bons resultats les dones que els homes."** De fet, la majoria dels seus treballadors són de sexe femení.

Quant als candidats a trobar feina, val a dir que el gènere també sembla molt determinant: **"En la majoria dels casos, els empresaris -que acostumen a ser del sexe masculí- ens demanen que el seleccionat sigui un home. Quan els preguntes si els interessa una dona, et responen que si és molt bona... Hi ha molts empresaris, però, que comencen amb un home i acaben amb una dona."**

El sexe, tanmateix, no ha representat cap obstacle ni per a la Consuelo ni per a l'Elvira, a l'hora de guanyar-se respecte i prestigi: **"Quan arriba un empresari, vol confiar en la persona que té al davant, independentment del fet que sigui un home o una dona"**. I és que cap de les nostres dues protagonistes no té por ni de veure un client ni de cap de les responsabilitats que implica la seva feina, i se senten **"com el torero que surt a la plaça"**.

Consuelo Castilla i Elvira Massó - Barcelona (el Barcelonès)